

Kız Çocuđu

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 07 Ocak 2015

Hem bir anne hem kız çocuđu
Onu söyleten meltemdir
Anasına can
Kızına heyecan
Bu nasıl bir depremdir
Adını bir çiçekten almış yüreği yaralı
ve hayat o demiş
Yavrusunu saralı

Sabahın alacasında
Annesinin sızlayan sesiyle uyanıp
Yavrusunu okula uğurlar
Ayaz vursa da şehrine
Büyük bir haz duyar
O bir güneş sevdalısı insana nasıl kıyar

Bir buğday başağı kadar
Temiz ve saftır kalbi
Her ekin zamanında
Kızını hatırlar gözleri dolar
Onu öylesine itinaıyla sulamalıdır ki
Adı gibi sevecen ve cesur büyüsün
Sonra bir nefes hırıltısı
Bir anlık telaş ve o günde kurtulur annesi

Bugün bir sıkıntısı var kızının
Birazdan paylaşacak annesiyle
Paylaşmasa da öyle büyük mutluluktur ki
Gelip sarılması bile
Annesi ve Kızı
Sular çeşmeler üzerinde ağlasa da
Bulutlar hiç dağılmasa
Yağmurlar hep yağsa da
Onlar en büyük sevgi
Bazen de en büyük sızı

En güzel mzk kızının sesi
Yüreğinin parçası hasta annesi
Hem kız çocuęu hem bir ana
ve diyor ki
"Benim filmimde hep sen baş roldesin
Zaten sen olmasan bu film siyah beyaz olurdu"
Aęlamak güzeldir derken
Gözlerinin içi glen
Hem bir ana hem bir evlatsın sen

Őiir ve Yorum Mehmet Fikret NALAN